

Sinekkuşu

ROMAN

Sandro Veronesi

ÇEVİRİ: EREN CENDEY

5. BASKI

♥ can
çağdaş

SANDRO VERONESI
SİNEKKUŞU

Can aędaş

Sinekkuşu, Sandro Veronesi

İtalyanca aslından çeviren: Eren Cendey

Il colibri

İlk (bu çeviriye kaynak alınan) baskı: La nave di Teseo Editore, 2019

© 2019, La nave di Teseo Editore, Milano

© 2022, Can Sanat Yayınları A.Ş.

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

1. basım: 2022

5. basım: Nisan 2024, İstanbul

Bu kitabın 5. baskısı 1 000 adet yapılmıştır.

Dizi editörü: Didem Bayındır

Editör: Nükhet Polat

Düzelti: Mert Tokur

Mizanpaj: Bahar Kuru Yerek

Kapak tasarımı: Utku Lomlu / Lom Creative (www.lom.com.tr)

Baskı ve cilt: BPC Matbaacılık San. ve Tic. A.Ş.

Cevizlik Mah. Hüsreyye Sk. Erşen İş Hanı No:15 Kat:3-38

Bakırköy-İstanbul

Sertifika No: 48745

ISBN 978-975-07-5807-2

CAN SANAT YAYINLARI

YAPIM VE DAĞITIM TİCARET VE SANAYİ A.Ş.

Maslak Mah. Eski Büyükdere Cad. İz Plaza Giz, No: 9/25, Sarıyer / İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 / 252 59 88 / 252 59 89 Faks: (0212) 252 72 33

canyayinlari.com

yayinevi@canyayinlari.com

Sertifika No: 43514

SANDRO VERONESI
SİNEKKUŞU

ROMAN

İtalyanca aslından çeviren

Eren Cendey

♥can

SANDRO VERONESI, 1959'da Floransa'da doğdu. Floransa Üniversitesi'nde mimarlık öğrenimi gören Veronesi, romancılığın yanı sıra gazetecilik ve mimarlık alanlarında da faaliyet göstermektedir. 1988'de yayımladığı ilk romanı *Per dove parte questo treno allegro*'yu (Bu Neşeli Tren Nereye Gidiyor) izleyen *Gli sfiorati* (Teğet Geçilenler, 1990), *Venite, venite B52* (Gelin, Gelin B52, 1995), pek çok dile çevrilen ve Campiello ile Viareggio ödüllerine layık görülen *Yüzleşme* (2000), çocuklar için kaleme aldığı *Ring City* (2001), Strega Ödülü'ne, Yabancılar İçin Akdeniz Ödülü'ne ve Paris Femina Ödülü'ne layık görülen *Caos calmo* (Dingin Kaos, 2005), *XY* (2010), *Terre rare* (Nadir Topraklar, 2014), *Un dio ti guarda* (Seni İzleyen Bir Tanrı Var, 2016), *Cani d'estate* (Yaz Köpekleri, 2018) başlıca yapıtları arasındadır. Çoğu romanı sinemaya uyarlanan yazar, 2019'da yayımlanan *Sinekkuşu*'yla ikinci kez Strega Ödülü'ne layık görüldü. Veronesi, çocuklarıyla Roma'da yaşıyor.

EREN CENDEY, İtalyan Lisesi ve İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Felsefe Bölümü mezunudur. Susanna Tamaro'nun tüm yapıtlarının yanı sıra Italo Calvino, Cesare Pavese, Valerio Massimo Manfredi, Tiziano Terzani, Alberto Moravia, Dino Buzzati, Elena Ferrante, Marlo Morgan, Daria Bignardi, Margaret Mazzantini, Umberto Eco ve Giancarlo Calligaris gibi yazarların kitaplarını Türkçeye kazandırdı.

Erkek kardeşim, kız kardeşim
Giovanni'ye

“Devam edemem.
Devam edeceğim.”

Samuel Beckett

Ne Var ki (1988-1999)	109
Önce Dur (2001)	121
Büyüme ve Biçim Üzerine (1973-1974)	124
Sinekkuşu Hakkında İlk Mektup (2005)	131
未来人 (2010)	133
Bütün Bir Ömür (1998)	148
Girdap (1974)	152
<i>Weltschmerz & Co.</i> (2009)	157
“Gloomy Sunday” (1981)	162
İşte Orada, İniyor (2012)	175
<i>Shakul & Co.</i> (2012)	177
Tartmak (2009)	183
Via Crucis (2003-2005)	187
Vermek ve Almak İçin (2012)	202
Maske (2012)	204
Brabantı (2015)	217
Dile Düşmek (2013)	221
Bakışlar Bedendir (2013)	230
Kurtlar Talihsiz Geyikleri Öldürmezler (2016)	236
Sinekkuşu Hakkında Üçüncü Mektup (2018)	245
Her Şey Nasılsa Öyle (2016)	248
SON (2018)	258
Yeni İnsan (2016-2029)	261
Emrindeyim (2030)	277
Barbarların İstilasası (2030)	278
Bu Yaşlı Gökyüzü (1997)	295
<i>Sinekkuşu</i> (Roma ve başka pek çok yer, 2015-2019)	297

Rahatça Söylenebilir (1999)

Bu hikâyenin merkezinde, Roma'nın pek çok mahallesi arasında Trieste Mahallesi'nin bulunduğu rahatça söylenebilir. Burası her zaman zarafet ile köhnelik, ihtişam ile vasatlık, seçkinlik ile sıradanlık arasında gidip gelmiştir – şimdilik bu kadarı yeterli: Daha fazla ayrıntı vermek boşuna olacaktır çünkü bu mahalleyi betimlemek hikâyenin en başında sıkıcı gelebilir hatta istenmeyen bir etki de yaratabilir. Kaldı ki herhangi bir yer hakkındaki en iyi betimleme orada başınıza gelmiş bir olayı anlatmaktır – işte şimdi burada da önemli bir durum vuku bulmak üzeredir.

Şöyle söyleyelim: 1999 yılının Ekim ayının ortalarında bir sabah, Trieste Mahallesi'nde, tam Chiana ve Reno sokaklarının kesiştiği köşede, şu anda tarif etmeyeceğimiz, şimdiye dek binlerce başka şeyin yaşanmış olduğu binalardan birinin birinci katında bütün ötekilerden farklı bir olay yaşanmaktadır. Ne var ki burada az sonra sahnelenecek olayın, bu hikâyenin kahramanının hayatını mahvetme gücüne sahip olduğu da rahatça söylenebilir. Kahramanımız muayenehanesinin kapısında asılı levhada yazdığı üzere göz hastalıkları uzmanı Dr. Marco Carrera'dır; o kapı onu şu anda hayatının geçmişteki kritik anlarıyla çok daha kritik bir andan ayırmaktadır. Doktor o apartmanlardan birinin birinci katındaki muayenehane-

sinde yaşlı bir hanımın gözkapağı kenarı iltihabı için bir reçete –bu hastalığın en büyük sıkıntısı olan kronikleşme sorununu da ortadan kaldırma konusunda öteki hastalarının derdine derman olmuş, hatta devrim yaratmış N-asetilsistein bazlı bir damla– yazmaktadır. Dışarıda ise kel ve sakallı, kısa boylu Daniele Carradori adlı adam onun kaderini altüst etmek üzere beklemektedir; az sonra göz hekiminin gözlerine bakacak adamın manyetik bakışlarında önce şaşkınlık, sonra kararsızlık ve nihayetinde (göz hekimliği) bilimin(in) bile tedavi edemeyeceği bir acı okunacaktır. Bodur adam öyle kararlıdır ki, şimdi bekleme odasında ayakkabılarına bakarak otururken sehpalara serpiştirilmiş –pörsümüş ve yıllanmış değil– yepyeni dergilerle bile ilgilenmemektedir. Sözlerini bir kez daha gözden geçirmesini umut etmek yararsız olacaktır.

Tamam. Muayenehane kapısı açılır, gözü iltihaplı yaşlı kadın çıkar, hekimin elini sıkmak üzere arkasını döner, ardından muayene ücreti olan 120 bin lireti ödemek üzere sekreter masasına yönelirken, Carrera bir sonraki hastasını davet etmek üzere başıyla işaret eder. Bodur adam kalkar, ilerler, Carrera elini sıkar, içeri alır. Thorens marka, artık zamana –ama kendi zamanına yani çeyrek asır öncesine, zamanların en iyilerinden birine– yenik düşmüş pikap raflarda Marantz marka sadık amplifikatörüyle yan yana durmaktadır, AR6 model maun kasa hoparlörlerden de son derece alçak sesle Graham Nash'in *Songs for Beginners* (1971) albümünün şarkıları odaya yayılmaktadır; plağın rafa dayanmış gizemli kapağında adı geçen Graham Nash, elindeki fotoğraf makinesiyle verdiği anlaşılması güç pozla karenin en dikkat çekici unsuru olmayı başarmıştır. Tamam. Doktor Carrera'yı, heyecan verici güçlü darbelerle zenginleşmiş hayatındaki en heyecan verici güçlü darbeden ayıran bölme ortadan kalkmıştır.

Onun için ve denizlerdeki tüm gemiler için dua edelim.

Alıcısını Postanede Bekleyen Kartpostal (1998)

Luisa LATTES
Postrestant
67 Rue des Archives
75003 Paris
Fransa

Roma, 17 Nisan 1998

Çalışıyorum ve seni düşünüyorum.

M.

Evet mi Hayır mı (1999)

“Günaydın. Adım Daniele Carradori.”

“Marco Carrera. Günaydın.”

“Adım size bir şey ifade etmiyor mu?”

“Etmeli mi?”

“Evet, etmeli.”

“Yineler misiniz lütfen?”

“Daniele Carradori.”

“Karımın psikanalistinin adı değil mi bu?”

“Aynen.”

“Ah. Bağışlayın, sizinle karşılaşacağımı hiç tahmin etmemiştim. Buyurun. Ne yapabilirim sizin için?”

“Dinleyebilirsiniz Doktor Carrera. Söylemem gerekenleri söyledikten sonra da mümkünse beni Hekimler Odası'na hatta daha beteri İtalyan Psikanaliz Derneği'ne şikâyet etmemenizi rica ediyorum çünkü bir meslektaşım olarak bunu kolaylıkla yapabilirsiniz.”

“Şikâyet mi? Neden peki?”

“Çünkü girişmek üzere olduğum eylem suçtur ve mesleğimde büyük bir ciddiyetle değerlendirilir. Ömrüm boyunca bunu yapmak durumunda kalacağımı aklıma getiremezdim hatta buna kalkışacağımı hayal bile edemezdim ama büyük bir tehlike altında olduğunuzu ve dünyada bunun farkında olan tek kişi olduğumu da dü-

şünerek kendimde bu hakkı buldum. Bu nedenle mesleğimin temel kurallarından birini yerle bir etme pahasına sizi bilgilendirmeye karar verdim.

“Aman Tanrım. Söyleyin lütfen.”

“Ama önce sizden bir ricam olacak.”

“Müzik rahatsız mı ediyor?”

“Hangi müzik?”

“Yok neyse. Neydi benden istediğiniz?”

“Eşinizin siz ve aileniz hakkında anlattıklarının doğruluğundan emin olmak ve ters bir durumda kalmamak adına bazı sorular soracağım. Durum bana olasılık dışı görünse de tümünden göz ardı edilemez. Anlıyor musunuz?”

“Evet.”

“Yanımda bazı notlar getirdim. Bana sadece evet veya hayır diye yanıt verin lütfen.”

“Anlaştık.”

“Başlayayım mı?”

“Başlayın.”

“Siz, Doktor Marco Carrera, 40 yaşındasınız, Floransa’da büyüdünüz, Roma La Sapienza Üniversitesi’nin Tıp ve Cerrahi Bölümü’nden göz hastalıkları hekimi olarak mezun oldunuz, doğru mu?”

“Evet.”

“Her ikisi de emekli mimar olan ve Floransa’da mu- kim Letizia ve Probo Carrera’nın oğlusunuz?”

“Evet. Babam mühendistir.”

“Ah, tamam. Sizden küçük olan ve Amerika’da yaşayan Giacomo ile seksenli yılların başında boğularak hayatını yitiren rahmetli Irene’nin kardeşisiniz?”

“Evet.”

“Slovenya vatandaşı, Lufthansa’da yer hostesliği yapan Marina Molitor’la evlisiniz.”

“Evet.”

“Colosseum yakınlarındaki bir devlet okulunda beşinci sınıfa giden on yaşındaki Adele'nin babasıdır.”

“Okulun adı Vittorino da Feltre, evet.”

“Kızınız üç ve altı yaşları arasında sırtına bağlı bir ip olduğuna inanıyordu ve bu da siz anne babayı bir pedagoğa baş vurmaya yöneltti.”

“Sihirbaz Manfotto...”

“Nasıl?”

“Yani, çocuklar ona öyle derlerdi. Ama Marina hâlâ öyle sansa da ip sorununu o çözmedi.”

“Anlıyorum. Yani sizin bir pedagoğa baş vurduğunuz doğru değil mi?”

“Evet ama bunun konuyla ne ilgisi...”

“Size bu soruları sormamın nedenini anlıyorsunuz değil mi? Benim sadece tek bir kaynağım var ve gerçekliği sınamak için doğrulama yapıyorum. Az sonra size açıklayacağım durum nedeniyle bu kuruntumu göz ardı edemezdim.”

“Pekâlâ. Ama ne demeye geldiniz bana?”

“Sakıncası yoksa birkaç sorum daha olacak. Bana samimiyetle yanıt vermenizi rica edeceğim çünkü bu sorular biraz daha mahrem. Buna hazır mısınız?”

“Evet.”

“Siz kumar oynuyorsunuz değil mi?”

“Eh, artık oynamıyorum.”

“Ama geçmişte kumarbaz olduğunuzu söyleyebilir misiniz?”

“Evet. Geçmişte evet.”

“Ve 14 yaşınıza kadar yaşitlarınıza göre daha kısa boylu olduğunuz ve annenizin bu nedenle size *sinekkuşu* lakabı taktığı doğru mu?”

“Evet.”

“Ve 14 yaşına geldiğinizde babanızın sizi Milano'ya deneysel hormon tedavisi görmeye götürdüğünü ve bunun

ardından bir yıldan az sürede neredeyse 16 santim uzayarak normal boya eriştiğiniz doğru mu?”

“Sekiz ayda, evet.”

“Annenizin buna karşı olduğu, sizin ufak tefek kalmanızı yeğlediği, babanızın sizi Milano’ya götürmesinin babalık görevleri arasındaki yerine getirdiği tek eylemi olduğunu, zira –bana aktarıldığı üzere yineleyeceğim için şimdiden özürlerimi sunarak– babanızın ailede bir boka yaramamış olduğu doğru mu?”

“Ah! Doğru değil ama bunları size söyleyenin kim olduğunu bildiğim için evet diyebilirim çünkü Marina hep böyle olduğuna inandı.”

“Annenizin buna karşı olduğu mu doğru değil yoksa babanızın bir boka yaramadığı mı?”

“Babamın bir boka yaramadığı doğru değil. Sadece başta Marina olmak üzere pek çok kişide böyle bir izlenim bırakmıştır. O ve babam öyle farklı iki kişiliktirler ki çoğu zaman...”

“Bana bir şey açıklamak zorunda değilsiniz Doktor Carrera. Bana sadece evet veya hayır deyin, olur mu?”

“Olur.”

“Luisa Lattes adlı bir kadınla yıllardır bir ilişki yaşadığınız ve onu hâlâ sevdiğiniz doğru mu? Şu anda ikameti...”

“Ne? Kim söyledi bunu?”

“Bilin bakalım.”

“Yok artık! Mümkün değil. Marina bunu söylemiş olamaz...”

“Bana sadece evet veya hayır deyin lütfen. Ve kaynağımın inanılabilirliğini değerlendirebilmem için lütfen dürüst olun. Ona hâlâ âşık mısınız veya karınıza bu Luisa Lattes’e âşık olduğunuz izlenimini bırakmış olabilir misiniz?”

“Hayır!”

“Yani, Fransa, Belçika, Hollanda’da yapılan ve katıl-

dığınız kongrelerde ya da Lattes'in yaşadığı Paris'e çok uzak olmayan yerlerde onunla gizlice buluşmuyor musunuz? Ya da yazları Bolgheri'de birbirinize ailece komşu olarak oturduğunuz evlerde?"

"Ama bu çok gülünç! Her yaz kumsalda çocuklarımızla bir araya geliyoruz, kimi zaman sohbet ediyoruz ama asla sizin söylediğiniz gibi 'bir ilişki yaşamamız' ya da ben kongreye gittiğimde gizlice buluşmamız gibi bir durum söz konusu değil."

"Bakın, ben sizi yargılamak üzere bulunmuyorum burada. Sadece bana hakkınızda söylenenlerin doğru mu yanlış mı olduğunu anlamaya çalışıyorum. Yani sizin bu kadınla gizlice görüştüğünüz bilgisi yanlış mı?"

"Evet, yanlış."

"Ve doğru olmasa da karınızın böyle inanıyor olmasını kabul etmiyorsunuz?"

"Tabii ki kabul etmiyorum. O ikisi arkadaş da olduklar. Birlikte ata biniyorlar, yani ikisi yalnız başlarına: Çocukları biz kocalara bırakıyorlar ve sabahları kırlarda at biniyorlar."

"Bu bir şeyi kanıtlamaz. Bir insanı hastalık derecesinde kıskanırken bir yandan onunla arkadaşlık kurmak ve her gün görüşmek olası bir durumdur."

"Evet ama böyle bir durum yok, inanın bana. Marina kimseyi hastalık derecesinde kıskanmıyor ve ben ona sadığım ve siz de bunu gayet iyi biliyorsunuz. Peki şimdi neden tehlikede olduğumu söyleyebilir misiniz bana?"

"Yani siz ve bu Luisa Lattes yıllardan beri mektuplaşmıyorsunuz öyle mi?"

"Hayır!"

"Aşk mektupları?"

"Hayır!"

"Dürüst müsünüz Doktor Carrera?"

"Evet!"

“Size bir kez daha soruyorum, dürüstçe yanıt veriyor musunuz?”

“Gayet dürüstüm! Artık söyleyebilir misiniz...”

“O halde özür dilemek zorundayım çünkü gayet sağlam olan inancıma göre –sizi temin ederim, yoksa buraya gelmezdim– eşiniz bana karşı dürüst olmadı, bu durumda siz sandığım gibi tehlikede değilsiniz ve sizi daha fazla rahatsız etmeme gerek kalmadı. Rica ediyorum, bu ziyaretimi dikkate almayın ve kesinlikle hiç kimseye anlatmayın.”

“Ne? Neden kalkıyorsunuz? Nereye gidiyorsunuz?”

“Sizden bir kez daha özür diliyorum ama büyük bir değerlendirme hatası yapmışım. Hoşça kalın. Yolu biliy...”

“Böyle olmaz ama. Buraya gelip karımın size anlattığı bazı şeyler yüzünden hayatımın tehlikede olduğunu söylüyorsunuz, beni sorguya çekiyorsunuz ve sonra da tek söz etmeden gidiyorsunuz! Şimdi bana aklınızdakini söyleyin yoksa görün sizi Hekimler Odası’na nasıl şikâyet ederim!”

“Sakin olun rica ediyorum. Aslında buraya hiç gelmemem gerekirdi. Karınızın bana ikiniz hakkında anlattıklarına inanabileceğime kanaat getirmiş ve ona hep inandığım için rahatsızlığı hakkında kesin bir karara varmıştım. Bu fikrimi temel alarak, bana çok ciddi görünen bir durum karşısında hekimlik ahlakının bana tanıdığı sınırların dışına çıkarak bir adım atmayı görev bildim ama şimdi siz bana karınızın bana temel bir konuda dürüst olmadığını söylüyorsunuz; bu durumda bana söz ettiği konularda da dürüst olmadığı kanaatine varabilirim, buna sizin tehlikede olduğunuzu düşünmem de dahildir. Tekrar ediyorum, bu benim hatam oldu, bir kez daha özür dilemekten başka şey gelmez elimden ama karınız bana gelmeyi bıraktığından beri kendimi sorgulayarak...”

“Ne? Karım size gelmeyi bıraktı mı?”

“Evet.”

“Ne zamandan beri peki?”

“Bir ayı aşkın bir süredir.”

“Şaka yapıyorsunuz.”

“Bilmiyor muydunuz?”

“Tabii ki bilmiyordum.”

“16 Eylül’den beri gelmiyor görüşmelere.”

“Ama bana görüşmeyi sürdürdüğünüzü söylüyor. Salı ve perşembe günleri saat bir ile üç arası Marina sizin yanınızda olduğu için Adele’yi okuldan ben alıyorum. Hatta bugün öğleden sonra da gideceğim.

“Size yalan söylüyor olması beni şaşırtmadı Doktor Carrera. Sorun şu ki bana da yalan söylemiş.”

“Tamam size bir konuda yalan söylemiş. Hem yalanlar, gizlenen gerçeği en çok ortaya çıkaran unsurlar değil midir sizler için?”

“Sizler derken?”

“Siz psikanalistler. Yalan ve doğru her şey sizin işinize yaramaz mı?”

“Kim söylüyor ki bunu?”

“Ne bileyim, siz... Psikanalistler. Psikanaliz. Öyle değil mi? Küçüklüğümden beri etrafım analize giden insanlarla çevriliydi ve hep şu lafları duydum: *setting*, *transfert*, rüyalar, yalanlar, tüm bunlar önemlidir çünkü hastanın sakladığı gerçek bizim için ipucudur. Öyle değil mi? Yani Marina şimdi bir şeyler uydurduysa bundaki sorun nedir?”

“Hayır, eğer Luisa Lattes konusu sadece bir hayalse çok şey değişir ve o zaman karınız tehlike altında demektir.”

“Neden peki? Ne gibi bir tehlike?”

“Bakın, çok özür dilerim ama bunu sizinle konuşmam. Ve yalvarırım karınıza buraya geldiğimi söylemeyin.”

“Bana söylediğiniz bunca şeyden sonra nasıl gitmenize göz yumacağımı sanıyorsunuz? Ben şimdi isterim ki...”

“Boşuna olur Doktor Carrera. Dilerseniz Hekimler Odası’na şikâyet edin çünkü bunu hak ediyorum, büyük bir hata yaptım. Ama beni konuşmaya zorlayamaz...”

“Bakın bu bir hayal değil.”

“Ne diyorsunuz?”

“Marina’nın Luisa Lattes hakkında anlattıkları hayal ürünü değil. Doğru, görüşüyoruz, yazışıyoruz. Yalnız bu bir ilişki değil, hatta aldatma hiç değil: Bu bize özel ve tanımlamaktan bile âciz olduğum bir durum; Marina’nın bunu biliyor olmasını bir türlü anlayamıyorum.”

“Ona hâlâ âşık mısınız?”

“Bakın konu bu değil. Konu şu ki...”

“İsrar ediyorum, kusura bakmayın. Ona hâlâ âşık mısınız?”

“Evet.”

“Geçen haziran ayında Lovanio’da buluştunuz mu?”

“Evet ama...”

“Birkaç yıl önceki bir mektupta ona kıyıda suya dalışına bayıldığınızı yazdınız mı?”

“Evet ama nasıl...”

“Bekâret yemini ettiğiniz ve istesenez bile cinsellik yaşamayacağınız doğru mu?”

“Evet ama gerçekten Marina bunları nasıl bilebilir? Ve bunca hikâyeyle benim ne yapacağımı neden söylemiyorsunuz? Lanet olsun, ortada bir evlilik ve bir de çocuk var.”

“Size evliliğinizin bir süre önce bittiğini söylemekten büyük üzüntü duyuyorum Doktor Carrera. Bu arada bir çocuk daha olacak yakında, ama sizden değil.”

Sen bir sinekkuşusun çünkü sinekkuşu gibi tüm enerjini olduğun yerde kalmaya harcıyorsun. Tam olduğun yerde kalabilmek için saniyede 70 kez kanat çırpıyorsun. Bu konuda mükemmelsin. Dünyada ve zamanda durabiliyorsun, çevrendeki dünyayı ve zamanı durdurabiliyorsun, hatta bazen de geri geri uçma yeteneğine sahip sinekkuşu gibi zamanda yeniden yükseliyorsun ve kaybettiğini yakalıyorsun.

Sandro Veronesi'nin 2020'de Strega Ödülü'ne değer görülen romanı *Sinekkuşu* 1960'ların sonundan başlayıp 2030'lara uzanan bir zaman diliminde, Marco Carrera'nın ve ailesinin üç kuşağını kapsayan hikâyesini ilişkiler, bağlar, kopuşlar ve kayıplar üzerinden anlatıyor. Marco'nun yaşam yolu tuhaf eşzamanlılıkların yanı sıra ağır kayıplar ve trajedilerle yüklüdür: intihar eden bir kız kardeş, başka bir ülkeye göç eden ve yıllarca suskunluğa gömülen bir erkek kardeş, mutsuz bir evlilik, asla kavuşulmayan, mektuplarla sürdürülen platonik bir gençlik aşkı ve Marco'yu derinden etkileyen bir kayıp. Veronesi, yaşamın keskin virajlarında etrafındaki her şey değişime uğrarken özel bir çabadan ziyade doğası gereği -tıpkı bir sinekkuşu gibi- sabitliğini koruyan Marco'nun yaşam yazgısını sürükleyici bir dille öykülüyor.

#italyanedebiyatı #aile #bağlar #yazgı #mücadele #hayat #büyümek

